

[Indenrigsministeren.]

Lov. Derfor er det rigtigere, kortere, knappere at sige, at de nuværende Bestemmelser gælder, indtil anden Lov er givet paa dette Omraade.

Det ærede Medlem var tillige betænkelig ved Bestemmelsen i § 14, hvorefter der gives Amtsraadene Adgang til at approbere Ændringer indenfor de enkelte Kommuner vedrørende Fordelingen mellem Ejendomsbeskatningen og Personbeskatningen. Det er jo en Bestemmelse, som utvivlsomt ikke vil blive anvendt mange Steder, men paa den anden Side er det en af de Bestemmelser, som kan være ganske overordentlig paa-kkrævet i de enkelte Tilfælde.

De, der kender Forholdenes Udvikling, f. Eks. her i Københavns Omegn, vil vide, at her er Kommuner, hvor der i Løbet af 1 à 2 Aar er sket en fuldkommen Ændring i deres befolkningsmæssige Struktur, en Ændring, som har medført en Indvandring til de paagældende Kommuner i Hundredvis, jeg tror endog i enkelte Tilfælde i Tusindvis, hvilket fuldkommen har forrykket det Grundlag, hvorpaa man ved Fireaarsperiodens Begyndelse traf sin Beslutning om Forholdet mellem Ejendomsbeskatningen og Personbeskatningen. Det er med Henblik paa disse hele Befolkningsrevolutioner, der kan komme i enkelte Tilfælde, at der er givet en Adgang til at ændre Forholdet indenfor den 4-aarige Periode, og jeg kan ærlig talt ikke se, hvad der er at være ængstelig for paa dette Omraade. Magten ligger paa samme Maade som ved Periodens Begyndelse til syvende og sidst hos Amtsraadet i denne Sag.

Endvidere udtalte det ærede Medlem vedrørende § 21, at han var betænkelig ved den Adgang, der var opretholdt for Kommunerne til at optage midlertidige Laan; men det ærede Medlem indrømmede dog, saa vidt jeg forstod, i samme Aandedrag, at man egentlig ikke kunde paapege, at der paa noget Omraade var sket Misbrug i den Henseende, saa jeg vil haabe, det ærede Medlem kan afstaa fra sine Betæneligheder her.

Det ærede Medlem overvejede, om man i § 23 skulde indsætte en Bestemmelse om, at den ene af de to valgte Revisorer skulde kunne være valgt af Sogneraadet. Det er jo en af de Ting, der kan overvejes. Det, der taler derimod, er den almindelige Betragtning, at vi paa alle Omraader søger at undgaa, at Revisionen kommer til at bestaa af Folk, som sidder paa den anden Side, blandt dem, der skal revideres. En Revision skulde gerne være Revision af andre og ikke Revision af sig selv, hvad det

til en vis Grad vil blive ved, at et Sogneraad-medlem samtidig skal være Revisor.

Det ærede Medlem rejste det Spørgsmaal, om man paa det Omraade, jeg her taler om, kunde komme ind paa Kautionsforsikringer. Det vilde der være noget umiddelbart tiltalende i, men jeg vil dog sige, at det er et Spørgsmaal, der maa tænkes meget nøje igennem. Man maa huske paa, at dette med Kautionsforsikringer kan ogsaa til en vis Grad blive en Sovepude for en kommunal Administration, og man maa ogsaa huske paa, at de paagældende Kautionsforsikringsselskaber dog vil forlange en vis Grænse i Retning af, hvilket Sløseri der skal kunne være foregaaet samtidig med, at Kautionsforsikringen udbetales. Jeg tror derfor, det er en Tanke, der i og for sig er tiltalende, men som trænger til at overvejes lidt nøjere, inden man gaar videre ind paa den i Praksis.

Endelig anførte det ærede Medlem meget afgørende Betæneligheder ved Ekspropriationsbestemmelserne i § 28. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan udtrykke Betæneligheder her; jeg vil tro, at de Ekspropriationsbestemmelser, der her er indsat, svarer ganske — i hvert Fald i det store og hele — til de Ekspropriationsbestemmelser, det ærede Medlem Hr. Krag som Indenrigsminister indsatte i Købstad-kommunallovforslaget. Det forekommer mig ogsaa, at der maa være en vis Adgang for Kommunerne og Kommunalbestyrelserne til at lægge de kommunale Bygninger eller kommunale Værker, hvor det er praktisk, uden at blive hindret af — hvad skal jeg sige — Kværuleren fra den paagældende Ejers Side eller af Forsøg paa at brandskatte Kommunen, naar alle Forhold taler for, at den offentlige Bygning eller det offentlige Værk skal ligge det paagældende Sted.

I øvrigt var det, ligesom det ærede Medlem i sine Bemærkninger vaklede mellem at sige, at dette Lovforslag egentlig ikke indeholdt Ændringer af væsentlig Betydning, og paa den anden Side at gaa til den anden Yderlighed, at paastaa, at Lovforslaget indeholdt meget farlige Bestemmelser og farlige Ændringer. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i nogen af Delene, og den Maade at tage det paa tror jeg ogsaa tyder paa, at Sandheden ligger nogenlunde midt imellem; jeg vil ogsaa gerne takke det ærede Medlem, fordi han til Slut gav Tilsagn om en saglig og villig Behandling i Udvalget vedrørende hele Lovforslaget.